

2220**USTAWA**

z dnia 18 grudnia 2003 r.

o zmianie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz o zmianie innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) artykuły rolno-spożywcze — produkty rolne, runo leśne, dziczyznę, organizmy morskie i słodkowodne w postaci surowców, półproduktów oraz wyrobów gotowych otrzymywanych z tych surowców i półproduktów, w tym środki spożywcze,”

b) w pkt 5 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6—9 w brzmieniu:

„6) artykuł rolno-spożywczy w opakowaniu jednostkowym — artykuł rolno-spożywczy przeznaczony do obrotu, umieszczony, przed wprowadzeniem go do obrotu, w opakowaniu uniemożliwiającym zmianę zawartości bez otwierania lub zmiany opakowania, bez względu na to, czy opakowanie obejmuje cały artykuł rolno-spożywczy, czy jego część,

7) partia produkcyjna — określoną ilość artykułu rolno-spożywczego wyprodukowanego, przetworzonego lub zapakowanego w praktycznie takich samych warunkach,

8) próbka — część partii produkcyjnej pobraną jednorazowo, w sposób losowy, w celu kontroli lub oceny w zakresie jakości handlowej artykułu rolno-spożywczego,

9) producent — osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która:

a) produkuje lub paczkuje artykuły rolno-spożywcze, lub

b) wprowadza artykuły rolno-spożywcze do obrotu, jeżeli działalność ta jest zarejestrowana na terytorium któregoś z państw członkowskich Unii Europejskiej.”;

2) w art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.”;

3) w art. 6 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Oznakowanie obejmuje wszelkie informacje w postaci wyrazów, opisu, znaku towarowego, firmy, elementów graficznych lub symboli odnoszące się do artykułów rolno-spożywczych, umieszczone na opakowaniu, w dokumencie, na ulotce, etykiecie, obwolucie albo zawieszce, które są dołączone do danego artykułu rolno-spożywczego, lub też go dotyczą.

5. Oznakowanie artykułu rolno-spożywczego nie może w szczególności wprowadzać w błąd konsumenta co do tożsamości tego artykułu, w tym jego rodzaju, właściwości, składu, ilości, trwałości, pochodzenia oraz sposobu produkcji, lub sugerować, że artykuł ten posiada specjalne właściwości, jeżeli ich nie posiada lub jeżeli inne podobne artykuły rolno-spożywcze posiadają takie właściwości.”;

4) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Art. 7. 1. W oznakowaniu środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych i zbiorczych, przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, podaje się:

1) nazwę środka spożywczego,

2) dane identyfikujące producenta, w tym firmę lub nazwę ze wskazaniem formy prawnej i jego adres, a w przypadku osoby fizycznej — imię i nazwisko oraz nazwę, pod którą osoba ta wykonuje działalność, oraz jej adres,

3) inne dane niezbędne do identyfikacji środka spożywczego, istotne z punktu widzenia konsumenta.

2. Nazwa środka spożywczego ma precyzyjnie informować konsumenta o rodzaju środka spożywczego, umożliwiać odróżnienie go od podobnych środków spożywczych. Nazwie powinny towarzyszyć informacje dotyczące postaci środka spożywczego lub procesów technologicznych stosowanych w produkcji, w szczególności określające, czy jest to

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej oraz ustawę z dnia 16 marca 2001 r. o rolnictwie ekologicznym.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 208, poz. 2020.

- środek: sproszkowany, liofilizowany, głęboko mrożony, zagęszczony, wędzony — w przypadku gdy brak tej informacji może wprowadzić konsumenta w błąd.
3. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadku środków spożywczych w opakowaniach zbiorczych przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, jeżeli treść oznakowania na opakowaniu jednostkowym umieszczonym w takim opakowaniu zbiorczym jest widoczna dla konsumenta.
4. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do środków spożywczych w opakowaniach jednostkowych przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, jeżeli największa powierzchnia tego opakowania nie przekracza 10 cm².
5. Artykuły rolno-spożywcze, inne niż środki spożywcze w opakowaniach jednostkowych i zbiorczych przeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta, znakuje się przez zamieszczenie informacji zawierającej nazwę artykułu oraz inne istotne z punktu widzenia konsumenta dane niezbędne do identyfikacji tego artykułu.
6. Informacje, o których mowa w ust. 5, w przypadku artykułów rolno-spożywczych:
- 1) w opakowaniach jednostkowych — umieszcza się na opakowaniu albo na etykiecie, obwolucie lub zawieszce trwale przymocowanej do opakowania,
 - 2) nieopakowanych albo w opakowaniach zbiorczych — umieszcza się w dokumentach przewozowych lub podaje na wywieszkach w miejscu sprzedaży.”;
- 5) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:
- „Art. 7a. 1. Artykuły rolno-spożywcze wprowadzane do obrotu znakuje się ponadto widocznym, czytelnym i nieusuwalnym kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej, umożliwiającym identyfikację artykułu rolno-spożywczego z danej partii produkcyjnej.
2. Kod identyfikacyjny, o którym mowa w ust. 1, jest nadawany przez producenta.”;
- 6) uchyla się art. 8;
- 7) w art. 10:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. W przypadku konieczności wykonania badań laboratoryjnych artykuły, o których mowa w ust. 1, mogą być:
- 1) składowane w miejscu i na warunkach określonych przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, do czasu uzyskania wyników badań pobranych przez ten organ próbek, albo
 - 2) skierowane do miejsca przeznaczenia i poddane badaniom laboratoryjnym przez właściwy miejscowo organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. W przypadku wydania przez organ Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych decyzji o zakazie wprowadzenia artykułu rolno-spożywczego do obrotu, o której mowa w art. 30 ust. 1, organ celny cofa towar za granicę, nadając mu przeznaczenie celne — powrotny wywóz, lub nakazuje jego zniszczenie, jeżeli przepisy Unii Europejskiej w sprawie kontroli zgodności z normami handlowymi obowiązującymi dla świeżych owoców i warzyw nie stanowią inaczej.”;
- 8) art. 11 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 11. Artykuły rolno-spożywcze przeznaczone do wywozu za granicę mogą nie spełniać wymagań w zakresie jakości handlowej określonych w ustawie, jeżeli artykuły te spełniają wymagania odbiorcy.”;
- 9) w art. 12:
- a) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) określenie przedmiotu działalności gospodarczej, w tym informację o działalności eksportowej,”,
 - b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:
„3a. Do zgłoszenia, o którym mowa w ust. 3, dołącza się aktualny odpis z Krajowego Rejestru Sądowego lub zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej.”;
- 10) w art. 13:
- a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Wniosek o przyznanie znaku jakości producent artykułu rolno-spożywczego składa do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.”,
 - b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:
„5. Minister właściwy do spraw rynków rolnych jest organem właściwym w sprawie przyjmowania wniosków o rejestrację świadectw dla artykułów rolno-spożywczych o szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej w sprawie świadectw o szczególnym charakterze dla produktów rolnych i środków spożywczych.

6. Sposób oraz tryb rejestracji świadectw dla artykułów rolno-spożywczych o szczególnym charakterze określają przepisy Unii Europejskiej, o których mowa w ust. 5.”;

11) w art. 15:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) może określić szczegółowe wymagania w zakresie składowania lub transportu niektórych artykułów rolno-spożywczych,”

b) po pkt 3 dodaje się pkt 4—6 w brzmieniu:

„4) określi szczegółowy zakres i sposób znakowania niektórych grup i rodzajów artykułów rolno-spożywczych kodem identyfikacyjnym partii produkcyjnej,

5) może określić sposób żywienia lub warunki chowu zwierząt, mające wpływ na jakość handlową artykułów rolno-spożywczych otrzymywanych z tych zwierząt,

6) może określić szczegółowy zakres i sposób znakowania opakowań niektórych grup i rodzajów artykułów rolno-spożywczych nieprzeznaczonych bezpośrednio dla konsumenta”;

12) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Wprowadzane do obrotu tusze wieprzowe oraz tusze wołowe poddaje się klasyfikacji niezwłocznie po uboju i oznacza się znakiem klasy jakości handlowej ustalonej dla danej tuszy.

2. Wprowadzane do obrotu tusze innych zwierząt mogą być klasyfikowane i oznaczane znakiem klasy jakości handlowej.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do:

1) tusz pochodzących ze świń użytych do rozrodu,

2) tusz wieprzowych pochodzących z rzeźni, w których:

a) przeprowadza się ubój nie więcej niż 200 świń tygodniowo średniorocznie lub

b) dokonuje się uboju i rozbioru świń urodzonych i tuczonych w tuczarniach tych rzeźni,

3) tusz wołowych pochodzących z rzeźni, w których:

a) przeprowadza się ubój nie więcej niż 75 sztuk bydła dorosłego tygodniowo średniorocznie lub

b) dokonuje się uboju niewielkich ilości zwierząt na podstawie umowy z właścicielem.

4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych, w drodze rozporządzenia:

1) określi szczegółowy sposób oznaczania klasy jakości handlowej tusz wieprzowych oraz tusz wołowych,

2) może określić rodzaje tusz innych zwierząt oznaczanych znakiem klasy jakości handlowej oraz sposób ich oznaczania tym znakiem

— mając na względzie potrzebę zastosowania do tych czynności odpowiednich urzędzeń, określenia warunków klasyfikacji umożliwiającej jednolitą rejestrację cen rynkowych oraz zapewnienia odpowiedniej zapłaty producentom.”;

13) w art. 17:

a) w ust. 1:

— w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych sprowadzanych z zagranicy, w tym kontrola graniczna tych artykułów,”

— w pkt 1 po lit. d dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) kontrola artykułów rolno-spożywczych posiadających zarejestrowane, na podstawie odrębnych przepisów, chronione oznaczenia geograficzne, oznaczenia pochodzenia albo świadectwa dla artykułów rolno-spożywczych o szczególnym charakterze oraz współpraca z jednostkami sprawującymi taką kontrolę w innych państwach,”

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) współpraca z właściwymi organami administracji rządowej w województwie, organami innych inspekcji, urzędami celnymi, Policją, jednostkami samorządu terytorialnego oraz państwowymi jednostkami organizacyjnymi realizującymi politykę rolną państwa,”

— po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) współpraca z jednostkami organizacyjnymi pełniącymi funkcję agencji płatniczych w zakresie realizacji Wspólnej Polityki Rolnej,”

— pkt 6—8 otrzymują brzmienie:

„6) prowadzenie szkoleń w zakresie przepisów i wymagań dotyczących jakości handlowej lub ustalania klas jakości handlowej oraz metod i badań artykułów rolno-spożywczych,

7) współpraca z urzędowymi jednostkami kontrolnymi w innych państwach w zakresie kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w tym wymianie informacji lub próbek artykułów rolno-spożywczych,

- 8) wykonywanie innych zadań określonych w przepisach odrębnych.”,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. Kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w produkcji może dotyczyć również sposobu żywienia i warunków chowu zwierząt, jeżeli informacja w tym zakresie została zadeklarowana przy wprowadzaniu artykułu rolno-spożywczego do obrotu.
- 2b. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może, w drodze rozporządzenia, określić szczegółowy sposób kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych oraz wzory dokumentów stwierdzających jakość handlową niektórych artykułów rolno-spożywczych lub ich grup, biorąc pod uwagę konieczność dostosowania sposobu dokonywania kontroli do wymagań związanych ze swobodnym przepływem towarów.”,
- c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
- „4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wykaz przejść granicznych, na których jest dokonywana kontrola jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych sprowadzanych z zagranicy, mając na względzie zabezpieczenie wprowadzania do obrotu artykułów rolno-spożywczych spełniających wymagania w zakresie jakości handlowej oraz uwzględniając możliwości organizacyjne i techniczne Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.”;
- 14) w art. 20:
- a) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Minister właściwy do spraw rynków rolnych nadaje, w drodze zarządzenia, statut Głównemu Inspektoratowi. Statut określa w szczególności organizację Głównego Inspektoratu, rodzaje poszczególnych komórek organizacyjnych, zakres zadań oraz wzór znaku Inspekcji.”,
- b) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:
- „7. Pracownicy Inspekcji dokonujący kontroli granicznej artykułów rolno-spożywczych na granicy państwa są obowiązani do noszenia munduru.
8. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wzory i kolor munduru pracowników Inspekcji oraz wzór odznaki Inspekcji, mając na względzie odróżnienie pracowników Inspekcji od innych służb kontroli.”;
- 15) w art. 23 w ust. 1:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) artykuły rolno-spożywcze spełniają wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta,”,
- b) w pkt 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:
- „3) ilość i jakość składowanego artykułu rolno-spożywczego są zgodne z ustalonymi warunkami składowania.”;
- 16) w art. 28:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Z przebiegu kontroli sporządza się protokół, jeżeli przepisy Unii Europejskiej, o których mowa w art. 10 ust. 2, nie stanowią inaczej.”,
- b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Z wykonanych w toku kontroli czynności, w tym zabezpieczenia artykułów rolno-spożywczych, dokumentów lub innych przedmiotów, dokonania oględzin, pobrania próbek lub przeprowadzenia innych dowodów sporządza się odrębne protokoły, chyba że w toku czynności kontrolnych nie stwierdzono nieprawidłowości.”,
- c) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:
- „6a. O sporządzeniu odrębnych protokołów z wykonania poszczególnych czynności, o których mowa w ust. 6, należy uczynić wzmiankę w protokole kontroli. W razie niestwierdzenia nieprawidłowości powyższe czynności kontrolne dokumentuje się w protokole kontroli.”;
- 17) po art. 30 dodaje się art. 30a i 30b w brzmieniu:
- „Art. 30a. 1. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. e), wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może zakazać wprowadzania do obrotu artykułu niespełniającego wymagań w zakresie chronionych oznaczeń geograficznych, oznaczeń pochodzenia albo świadectw dla artykułów rolno-spożywczych o szczególnym charakterze.
2. Decyzji, o której mowa w ust. 1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
- Art. 30b. Po przeprowadzeniu kontroli, o której mowa w art. 17 ust. 1 pkt 2, w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości, wojewódzki inspektor przekazuje kontrolowanej jednostce informację pokontrolną zawierającą zwięzły opis ustaleń i wnioski pokontrolne.”;

18) w art. 31:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie :

„2. Ocena polega na sprawdzeniu, czy artykuły rolno-spożywcze spełniają wymagania w zakresie jakości handlowej określone w przepisach o jakości handlowej oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Za dokonanie czynności związanych z oceną, za przeprowadzenie badań laboratoryjnych i wydanie świadectwa jakości handlowej pobiera się opłaty. W przypadku artykułów rolno-spożywczych przewożonych jednym środkiem transportu, w jednej ładowni lub w jednym kontenerze opłatę pobiera się za jedno świadectwo jakości handlowej oraz za jedną ocenę.”,

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Świadectwo jakości handlowej może być wydane podmiotowi, który nie złożył wniosku o dokonanie oceny, jeżeli przedsiębiorca składający wniosek, o którym mowa w ust. 1, wyraził na to zgodę.”,

d) w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych stawki opłat za dojazd do miejsca oceny, czynności związane z dokonaniem oceny, badania laboratoryjne i wydawanie świadectw jakości handlowej oraz sposób i termin wnoszenia tych opłat, mając na względzie zakres i rodzaj czynności związanych z dokonaniem oceny oraz rzeczywiste koszty ponoszone w związku z dokonywaniem oceny, przeprowadzaniem badań i wydawaniem świadectw jakości handlowej.”;

19) w art. 32 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Minister właściwy do spraw rynków rolnych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz laboratoriów posiadających akredytacje, o których mowa w ust. 2, biorąc pod uwagę ich potencjał badawczy.”;

20) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. 1. Do kontroli, oceny lub ustalania klas jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych stosuje się urządzenia, które uzyskały pozytywną opinię właściwej jednostki, a pomiar dokonany za pomocą tych urządzeń zapewnia otrzymanie obiektywnych i wiarygodnych wyników w zakresie wymagań jakości handlowej.

2. Minister właściwy do spraw rynków rolnych może określić, w drodze rozporządzenia, metody oceny, dopusz-

czalne tolerancje błędów oraz jednostki właściwe do wydawania opinii o urządzeniach, o których mowa w ust. 1, mając na względzie potencjał badawczy i zakres działania tych jednostek.”;

21) w art. 34:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) może określić metody analiz lub inne czynności związane z dokonywaniem kontroli lub oceny niektórych artykułów rolno-spożywczych,”,

b) po pkt 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) może określić szczegółowe warunki ustalania klas jakości handlowej niektórych artykułów rolno-spożywczych”;

22) w art. 35 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Pobieranie próbek, ustalanie klas jakości handlowej lub sposobu produkcji określonych artykułów rolno-spożywczych na zlecenie zainteresowanych przedsiębiorców mogą, poza pracownikami Inspekcji, przeprowadzać tylko osoby wpisane do rejestru rzeczoznawców, zwane dalej „rzeczoznawcami”.

2. Warunkiem wpisu do rejestru rzeczoznawców jest posiadanie wiedzy praktycznej i teoretycznej z zakresu zasad klasyfikacji, sposobu produkcji lub pobierania próbek danego rodzaju artykułów rolno-spożywczych, potwierdzane zdaniem, co 3 lata, egzaminu przed komisją kwalifikacyjną powołaną przez Głównego Inspektora.”;

23) w art. 36 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W zakresie ustalania klas jakości tusz zwierząt rzeźnych dopuszcza się sporządzanie protokołów w postaci wydruku komputerowego.”;

24) w art. 39:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorcy, u których organy Inspekcji przeprowadziły kontrolę, w tym pobrały próbki, są obowiązani wnieść opłaty za przeprowadzenie czynności związanych z dokonaniem kontroli oraz przeprowadzeniem badań laboratoryjnych tych próbek, jeżeli w wyniku tej kontroli stwierdzono, że artykuły rolno-spożywcze nie odpowiadają wymaganiom w zakresie jakości handlowej wynikającym z przepisów o jakości handlowej lub wymaganiom dodatkowym zadeklarowanym przez producenta.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw rynków rolnych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat, o których

mowa w ust. 1, mając na względzie koszty pobrania próbek, koszty dojazdu osób pobierających próbki, a także koszty przeprowadzonych badań laboratoryjnych i innych czynności związanych z dokonaniem kontroli.”;

25) po art. 46 dodaje się art. 46a w brzmieniu:

„Art. 46a. Ilekroć w przepisach odrębnych jest mowa o:

- 1) Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych — należy przez to rozumieć Inspekcję Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 2) Głównym Inspektorem Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych — należy przez to rozumieć Głównego Inspektora Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 3) wojewódzkim inspektorem skupu i przetwórstwa artykułów rolnych — należy przez to rozumieć wojewódzkiego inspektora jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych,
- 4) Głównym Inspektoracie Inspekcji Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych — należy przez to rozumieć Główny Inspektorat Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych,
- 5) wojewódzkim inspektoracie skupu i przetwórstwa artykułów rolnych — należy przez to rozumieć wojewódzki inspektorat jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. Nr 78, poz. 461, z późn. zm.³⁾) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organami obowiązany do stałego utrzymywania przejść granicznych w stanie umożliwiającym przeprowadzanie skutecznej kontroli granicznej, celnej, sanitarnej, weterynaryjnej, fitosanitarnej, chemicznej, radiometrycznej oraz jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych są:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej i minister właściwy do spraw transportu — w odniesieniu do przejść granicznych kolejowych, lotniczych i morskich,
- 2) minister właściwy do spraw środowiska — w odniesieniu do rzecznych przejść granicznych oraz punktów nocnego postoju na rzekach granicznych,

3) właściwy wojewoda — w odniesieniu do drogowych przejść granicznych, przejść granicznych przeznaczonych wyłącznie dla małego ruchu granicznego, punktów uproszczonych przekraczania granicy państwowej, przejść turystycznych, przejść granicznych na szlakach turystycznych przecinających granicę państwową oraz miejsc przekraczania granicy na szlakach turystycznych.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2001 r. Nr 4, poz. 25 i Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360) w art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kontrola, o której mowa w ust. 1 pkt 2, nie obejmuje kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych u producentów oraz kontroli jakości zdrowotnej środków spożywczych określonych w przepisach odrębnych.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 16 marca 2001 r. o rolnictwie ekologicznym (Dz. U. Nr 38, poz. 452) w art. 26 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Kontrolę graniczną produktów rolnictwa ekologicznego wprowadzanych do obrotu, o których mowa w art. 24 ust. 3 i 5 oraz w art. 25 ust. 2, przeprowadza Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.”.

Art. 5. Do dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej przez producenta należy rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która produkuje, paczkuje lub wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze.

Art. 6. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 15 pkt 3, art. 20 ust. 6, art. 31 ust. 8 pkt 2, art. 33 ust. 2, art. 39 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 15 pkt 3, art. 20 ust. 6, art. 31 ust. 8 pkt 2, art. 33 ust. 2, art. 39 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 3 pkt 9 i art. 13 ust. 5 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, które wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej;
- 2) art. 20 ust. 7 i 8 ustawy, o której mowa w art. 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1997 r. Nr 6, poz. 31 i Nr 43, poz. 271, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 120, poz. 1268 oraz z 2001 r. Nr 45, poz. 498.